

ת"פ 27097/08/19 - מדינת ישראל נגד בקה צ'חברידזה (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 27097-08-19 מדינת ישראל נ'
צ'חברידזה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
יסמין שביט

המאשימה

נגד

בקה צ'חברידזה (עציר) - הובא
וע"י עו"ד לירן פרידלנד

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של **שוד** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על-פי המפורט בהכרעת-הדין, ביום 7.8.19 בשעה 00:10 לערך, נכנס הנאשם כשפניו מכוסות באופן חלקי בחולצה ובידיו סכין באורך כ- 20 ס"מ, לחנות ברחוב פינסקר בראשון לציון (להלן: "החנות").

באותה עת נכחה בחנות עובדת בשם א.י. (להלן: "המתלוננת"), וספרה את הכסף בקופה. הנאשם התקרב אל המתלוננת במהירות כשבידו הסכין. המתלוננת נצמדה לקופה ואחזה בשטרות הכסף בחוזקה, ואולם הנאשם נצמד אליה, אחז בכסף ומשכו מידיה.

הנאשם החל לצאת מהחנות, אולם המתלוננת תפסה בחולצתו על מנת למנוע את בריחתו. בתגובה דחף אותה הנאשם, וכתוצאה מכך המתלוננת נפלה על רצפת החנות ונחבלה ברגלה.

הנאשם נמלט בריצה מהמקום, כאשר ברשותו סך של כ- 23,000 ₪.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

3. ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי (1/ע) ממנו עולה, כי לחובתו של הנאשם חמש הרשעות (ותיק נוסף הסתיים ללא הרשעה), הכוללות ביצוע עבירות אלימות וסמים. הנאשם נשא שלושה מאסרים בפועל, המסתכמים ליותר מ- 4 שנות מאסר, ולענייננו יצוין, כי בשנים 2004 ו- 2007, נשא מאסרים בפועל בני 18 ו- 24 חודשים בגין ביצוע עבירות אלימות של חבלה כשעברין מזוין, חבלה חמורה, פציעה וחבלה על-ידי שניים או יותר.

עוד יצוין, כי במרץ 2015 נדון הנאשם לעונש שיקומי בדמות של"צ לאחר שהורשע בביצוע עבירות איומים, תקיפת בת זוג והפרת צו בית-משפט. ביום 2.10.19 הופקע צו השל"צ, ועל הנאשם הוטל עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל (כשבתיק דנן נעצר ביום 7.8.19; ראו ע/2).

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה תיארה את הערכים החברתיים שנפגעו, כאשר לגישתה מידת הפגיעה היא בעוצמה גבוהה, מאחר שהנאשם הגיע רעול פנים למכולת, מצויד בסכין ארוכה, שדד את המתלוננת וגרם לה לחבלה ברגלה.

המדובר בשוד מתוכנן, כשעסקין במי שהכיר את החנות הממוקמת קרוב למקום מגוריו והייתה לו היכרות קודמת עם המתלוננת ובן זוגה.

למרבה המזל האירוע הסתיים בחבלה קלה למתלוננת, כשנראה כי עלול היה להיגרם נזק חמור יותר כתוצאה מהשימוש בסכין, נוכח המגע הפיזי שהיה בינו לבין המתלוננת וחשיפתה לסכין הארוכה. מצלמות הגוף של השוטרים תיעדו את הלחץ הנפשי והמתח בהם היתה נתונה המתלוננת, ובנוסף הקטין שעבד בחנות גם הוא נאלץ להיות עד לאירוע טראומטי.

שלל הגניבה מהשוד הוא גבוה, ועד היום לא הוחזר, כשהשוד בוצע למען בצע כסף על-ידי נאשם שאישר שהוא משתמש בסמים.

ב"כ המאשימה טענה, כי פסיקת בית-המשפט העליון מעניקה הגנה מיוחדת לעובדי הלילה, ולאור מכלול הנסיבות עתרה למתחם עונש הולם שנע בין שלוש - שש שנות מאסר.

באשר לגזירת דינו של הנאשם ציינה, כי מאז מעצרו בתיק דנן הנאשם נמצא בסטטוס של עצור, כך שהוא טרם נשא את עונש המאסר הקצר שהוטל עליו בעקבות הפקעת צו השל"צ. ב"כ המאשימה הדגישה את עברו הפלילי של הנאשם, שרובו הוא בגין ביצוע עבירות אלימות, ואת העובדה שמאסרים בפועל לא הרתיעו אותו.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל עליו מאסר בפועל בחלק העליון של המתחם אותו יישא במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו לאחר שהופקע צו השל"צ, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננת.

5. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם עומד על חפותו, ועל כן היא מוגבלת בארגז הכלים העומד לרשותה בשלב הטיעונים לעונש.

באשר לנסיבות האירוע ביקשה להדגיש, כי אמנם על-פי הכרעת הדין הנאשם הגיע לחנות עם סכין בידו, אך הוא לא נקט באלימות כלפי המתלוננת לצורך קבלת הכסף מידיה, לא איים באלימות, ואף לא נופף בסכין שבידו. המתלוננת אמנם נפלה ונחבלה ברגלה, אך זאת רק משום שמתוך אומץ לא ברור תפסה בחולצתו של הנאשם על מנת לנסות ולמנוע את בריחתו, והוא בתגובה הדף אותה ונמלט. העובדה שהמתלוננת העזה לתפוס בחולצתו של הנאשם כדי לנסות למנוע את בריחתו יכולה אף להוות ראיה לכך, שלא חששה ולא הייתה מאוימת על ידו.

מבלי להפחית מהחוויה הקשה שהמתלוננת עברה, טענה הסניגורית כי אין אינדיקציה לטראומה שנגרמה לה. לגישה, המדובר במעשה ספונטני שנעשה ללא מחשבה ותכנון מראש, שכן אדם שהיה מתכנן את מעשיו לא היה בוחר לשדוד דווקא את החנות בה הוא קונה בקביעות.

באשר לנסיבותיו האישיות תיארה, כי הנאשם, כבן 36, עלה לארץ עם הוריו בשנת 2000 בהיותו בן 15, הוריו לבסוף התגרשו והוא גדל ללא מערכות תמיכה והכוונה. הנאשם סובל מבעיות בריאות ומקבל קצבת נכות, וגם אחיו מוכר כנכה. הנאשם התמודד עם קשיי הגירה והסתגלות, התקשה למצוא את מקומו, ולא הצליח לסיים 12 שנות לימוד על רקע רצונו לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם נחשף לחברה שולית ועבריינית, החל שימוש בסמים ואלכוהול ולהסתבך בפלילים, ולא גויס לצבא. הנאשם נישא בגיל צעיר כשהיה בן 22, הוא אב לשני ילדים, והתגרש כעבור זמן קצר. לאחר הגירושין חווה תקופה משברית קשה, התקשה לתפקד והיה שרוי בדיכאון, ונעשו ניסיונות טיפול של הצליחו. עד למעצרו עבד בשיפוצים על מנת לכסות חובות רבים שצבר, בגינם ננקטו נגדו הליכי הוצל"פ.

ב"כ הנאשם טענה שמתחם הענישה לו עתרה התביעה חמור מדי, ולחילופין, כי אין לגזור את עונשו של הנאשם בחלק העליון של המתחם. בשלב גזירת הדין יש להתחשב במשבר הקורונה אשר מחמיר את מצבם של האסירים שאינם פוגשים את קרוביהם ואינם זכאים לצאת לחופשות, כשהנאשם שוהה כבר תקופה ארוכה במעצר בתנאים אלו.

לאור כל האמור, עתרה להתחשב בכלל הנסיבות ולא למצות את הדין עם הנאשם.

6. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם: **"אני עדיין אומר שלא עשיתי כלום. אני מאוד מבקש להתחשב בי ולא להאשים אותי במה שלא עשיתי"** (עמ' 105 לפרו').

דין והכרעה

7. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. הנאשם פגע באופן ממשי בתחושת הביטחון של המתלוננת ובזכות הקניין של המתלוננת.

והבעלים של החנות. בראייה רחבה יותר, עבירת השוד הופכת את המרחב הציבורי לסביבה מאיימת, ופוגעת בסדר הציבורי ובתחושת ביטחונו של הציבור בכללותו (ראו, למשל, בע"פ 8465/14 כרכי נגד מדינת ישראל [24.8.15]). כך תוארו הדברים בהרחבה בפסיקת בית-המשפט העליון:

"אין צורך להרחיב את הדיבור באשר לערך החברתי שנפגע מביצוע עבירת השוד. רבות נאמר על החומרה הרבה בהגלומה בעבירה זו, ועל היותה מחייבת ענישה הולמת. אכן, 'מעבר להיבט הכספיו הכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולאפחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, הפגיעה בשלום ובביטחונו של הציבור בכללותו'... יחד עם זאת, יש לזכור כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו (ראו בע"פ 772/13 יחיא נגד מדינת ישראל, [29.6.14], פסקה 10 לפסק-דינו של כב' השופט זילברטל).

9. סקירת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין מלמדת, כי המדובר בשוד מתוכנן, כאשר הנאשם נכנס לחנות המוכרת לו היטב וסמוכה לביתו, והכל בעוד פניו מכוסות באופן חלקי תוך שהצטייד בסכין באורך של כ- 20 ס"מ. אמנם, בסופו של יום, הנאשם לא עשה שימוש בסכין, אך עצם העובדה שהנאשם נשא אותה לצורך ביצוע השוד טומנת בחובה את הסכנה שייעשה בה שימוש. עוד יוזכר, כי הנאשם התקרב אל המתלוננת בעת שספרה כסף כשבדיו אותה סכין, באופן שמבסס קיומו של פוטנציאל ממשי לפגיעה בגוף של המתלוננת.

למתלוננת נגרם נזק פיזי במהלך ניסיון שלה למנוע את בריחת הנאשם במקום, ונראה כי רק בנס האירוע הסתיים בפגיעה פיזית קלה. עם זאת, מהראיות שהוצגו לפניי עלה באופן ברור, כי מיד לאחר האירוע המתלוננת היתה נסערת (פסקה 21 להכרעת-הדין), "בפאניקה ובסטרס" (פסקה 14 להכרעת-הדין), וגם במהלך עדותה נראה היה כי האירוע הותיר בה את חותמו. העובד הקטין במקום, שהיה עד לחלק מאירוע השוד, גם הוא נאלץ לחוות אירוע טראומטי בעת שכל רצונו היה להרוויח כסף במהלך חופשת הקיץ.

כתוצאה מהשוד נגרם נזק כספי בסכום שאינו מבוטל, שכן הנאשם שדד מהחנות סכום של כ- 23,000 ₪, שלא הוחזר.

10. קיימת קשת רחבה של מעשי שוד, הנבדלים בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם, כאשר מדיניות הענישה הנוהגת תלויה בנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה (ראו, למשל: ע"פ 2420/15 אבטליון נגד מדינת ישראל [29.11.15], בפסקה 17 לפסק-הדין).

הצדק עם ב"כ המאשימה, שיש ליישם בעניינו של הנאשם את מדיניות הענישה הייחודית, העולה מפסיקת בית-המשפט העליון, שבבסיסה עומד הצורך להגן על עובדי הלילה:

"בלב הדיון ניצב מעשה שוד בחנות קיוסק בשעת לילה מאוחרת, תוך איומים על העובד במקום ותקיפתו. שכיחותם של מקרים כגון דא מחייבת את היחלצותו של בית המשפט לעזרתם של עובדי הלילה. עובדי הקיוסקים נמנים עם שורה ארוכה של עובדים, דוגמת עובדי תחנות דלק ומאבטחים, המעניקים שירות בשעות הלילה לאלה הזקוקים לו. המדובר באנשים אשר עובדים לפרנסתם בעבודות שמטבען אינן פשוטות. בעבודתם חשופים הם למפרי חוק אשר מנצלים את אצטלת הלילה ורדת החשכה לביצוע זממם. לרוב, עובדים אלה נמצאים במקום בגפם, ועובדי האורח המצויים בסביבתם הם מעטים. לא אחת מותקפים 'עובדי הלילה' על ידי יחידים או קבוצות אשר שמו להם למטרה להשיג 'כסף קל' ביודעם שהעובד נמצא לבדו ולא יתנגד למתן הכסף כאשר חייו ושלמות גופו מונחים על הכף. מעבר לנזק הפיזי שגורמים התוקפים לעובדים, הפגיעה הנפשית לנוכח הטראומה שעברו ותחושת חוסר האונים בה הם מצויים הינן גבוהות במיוחד... ועל בית המשפט לתרום את חלקו ללוחמה בתופעה זו. רשת ההגנה שיכול לספק בית המשפט מתבטאת בהחמרת הענישה שיטיל על מפרי החוק בעניין זה ושתגשים את תכליות ההרתעה והגמול..." (ע"פ 4812/12 סעדייב נגד מדינת ישראל [11.4.13], בפסקה 4).

וכן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת שוד ועל הצורך להילחם במבצעה ביד קשה תוך הטלת עונשים מרתיעים. דברים אלו נכונים שבעתיים כאשר מדובר בשוד המבוצע באישון ליל, כלפי אדם שמשרת את הציבור בהיותו חשוף לגחמות זדון של עבריינים שמחפשים טרף קל. שכיחותם של מקרים כגון דא מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בתופעה מכוערת זו באמצעות ענישה קשה ובלתי מתפשרת..." (ע"פ 1062/19 פלוני נגד מדינת ישראל [9.7.19], פסקה 18).

11. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לנסיבות, לפיהן הנאשם ביצע שוד מתוכנן לבדו במקום מוכר, בשעות הלילה, תוך הצטיידות בסכין ששימשה אותו להפחדה, מבלי שנגרם נזק פיזי קשה למתלוננת, אשר הסתיים בגניבת סכום כספי ניכר מבית העסק, והכל בהתאם לפרמטרים שנקבעו בפסיקה:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת 'תג העונש' לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיזית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות..." (ע"פ 4841/13 ספי נגד מדינת ישראל [6.2.14], פסקה

י"א).

12. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 5780/13 **בן אבו נגד מדינת ישראל** [16.7.14]: המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) והחזקת סכין. המערער החליט לשדוד את חנות המכולת של המתלונן, כבן 64, הצטייד בסכין יפנית וכיסה את פניו וכפות ידיו על מנת שלא ניתן יהיה לזהותו. המערער נכנס לחנות בשעת ערב, בעת שהמתלונן היה לבדו, פנה אליו כשבדיו סכין שלופה, והורה לו למסור את הכסף. בהמשך, הצמיד את הסכין לצווארו של המתלונן, חזר על הדברים, והמתלונן מסר את הכסף. בשלב מסוים הניח המערער את הסכין על דלפק, המתלונן נטל אותה והניפה לעבר המערער, אשר נמלט מהחנות עם הכסף. בית-משפט קמא קבע מתחם ענישה שנע בין 3-6 שנות מאסר, וגזר על המערער, שלחובתו שמונה הרשעות קודמות ונשא מספר מאסרים בפועל, עונש של 52 חודשי מאסר לצד תשלום פיצוי בסך 15000 למתלונן.

בית-המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש וקבע, כי ראוי היה לקבוע מתחם בטווח שבין 30-60 חודשים, ובהתאם הפחית את העונש ל - 45 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 6001/13 **קסה נגד מדינת ישראל** [29.1.14] (הוגש על-ידי התביעה), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בניסיון שוד בנסיבות מחמירות. המערער הגיע לחנות נוחות כשהוא שתוי ומחזיק על גופו סכין מתקפלת. כשסירב המוכר למכור לו בקבוק בירה, שלף המערער מכיסו את הסכין, הניף את הסכין כלפי המתלונן, איים עליו בתנועות של דקירה ודרש ממנו בצעקות ובקללות שייתן לו כסף. המתלונן לא הצליח לפתוח את הקופה ולבסוף המערער נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 2 - 5 שנות מאסר בפועל, והטיל על המערער, בגיר צעיר בעל עבר פלילי, עונש של 33 חודשי מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 7459/12 **שיבר נגד מדינת ישראל** [20.6.13], הורשע המערער על יסוד הודאתו בעבירה של שוד מזוין בכך שנכנס בסביבות השעה 4:00 לחנות בתחנת דלק כשפניו מכוסות בכובע גרב שחור, הציג למוכר בחנות סכין שהיתה ברשותו, מסר לו שקית ניילון והורה לו למלא בה את תכולתה של קופת החנות. לאחר שהמתלונן מסר למערער את שקית הניילון ובה פדיון הקופה על סך 900 ₪, הכניס המערער לשקית כמאה קופסאות סיגריות שהוצבו על המדפים. טרם יציאתו מהחנות התרה המערער במתלונן שלא ללחוץ על לחצן המצוקה ואיים עליו "אני יודע איפה אתה גר". על המערער, שהיה נטול עבר פלילי, הוטל עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון הקל בעונשו והשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל בשל תהליך שיקומי שעבר.

בע"פ 5034/13 **דזלילוב נגד מדינת ישראל** [17.9.14], המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. המערער נכנס לפיצוציה כשהוא רעול פנים ומצויד בסכין, דחף את

הדלפק לעבר המתלון, הוציא את הסכין שהייתה ברשותו, הניפה לעבר המתלון ודרש באיומי סכין כי יתן לו סיגירות. בכדי למנוע התנגדות למעשה, סטר המערער בחוזקה בפניו של המתלון. בהמשך, המערער גנב כסף ופריטים שונים מהחנות ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המערער, ספג המתלון, שהוא פגוע רגל מתקופת שירותו הצבאי ונעזר בקב הליכה, פגיעה ברגלו הפצועה מהדלפק שהוטח בו ונדרש לטיפול רפואי. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות בעשרות עבירות רכוש ואלימות. הוא נשא מספר עונשי מאסר, ואת העבירות ביצע זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר בשעה שהיה תלוי ועומד מעל לראשו עונש מאסר על-תנאי. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 3-6 שנות מאסר, והמערער נידון ל-40 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי (סה"כ 52 חודשי מאסר).

ערעור על ההרשעה ועל חומרת העונש נדחו.

ת"פ (מחוזי מרכז) 26039-07-17 **מדינת ישראל נגד קוקה** [26.4.18]: הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות, עת הגיע לתחנת דלק כשלראשו קפוצ'ון והוא מצויד בצעיף וסכין. הנאשם נכנס לחנות הנוחות שבתחנה ואיים על המתלון באמצעות סכין באומרו: "תן לי את כל הכסף שיש לך בקופה". תחילה טען המתלון כי אינו יכול להיענות לדרישתו, אך לאחר שהנאשם איים עליו פעם נוספת מסר לו המתלון את כל הכסף שהיה בקופה, שעמד על כ-2,000 ₪ וכן 2 חפסות סיגריות. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם בנסיבות אלו נע בין 22 לבין 54 חודשי מאסר בפועל. בעת קביעת עונשו התייחס בית המשפט לגילו של הנאשם (בן 31), הודאתו במעשים כבר בחקירתו במשטרה, עברו הפלילי שכולל 6 הרשעות קודמות והתמכרותו לסמים. עוד צוין כי הנאשם החל הליך גמילה ראשוני ביוזמתו. נוכח כל המתואר לעיל גזר בית המשפט על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 2,000 ₪ למתלון.

בת"פ (מחוזי חיפה) 3469-02-17 **מדינת ישראל נגד לוי** [20.6.17], הורשע נאשם בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם נכנס לחנות הנוחות "yellow" כשהוא מסתיר על גופו סכין, ניגש למתלוננת שעמדה מאחורי דלפק הסמוך לקופת החנות, כיסה את פיו בחולצתו והורה למתלוננת למסור לידיו את הכסף המצוי בקופה, תוך שהוא מכוון לעברה את הסכין ומאיים עליה באמצעותה. הנאשם נטל מהדלפק סכום של 1,688 ₪ ונמלט מהחנות. הנאשם בעל הרשעות קודמות וכן נשא מאסרים, בעל התמכרות לסמים והליכים טיפוליים קודמים לא צלחו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 30-60 חודשים, הוטל עליו עונש מאסר של 36 חודשים, ולאחר הפעלת מאסר על תנאי, נגזרו עליו 54 חודשי מאסר בפועל.

13. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת **מתחם עונש הולם אשר נע בין 30 - 60 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.**

14. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, יש לשקול לחומרה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל חמש הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים, כאשר הוא נשא מספר מאסרים בפועל ממושכים בגין עבירות האלימות שביצע. לכך יש להוסיף את הזלזול של הנאשם במעמד משפטי בו ניתנה לו הזדמנות לאחר שהורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי בת-זוגו, כאשר בעיצומם של ההליכים בבקשה להפקעת של"צ ביצע את

העבירה נושא גזר-דין זה (כפי שעולה מהשתלשלות העניינים בת.פ. 44924-10-12 (שלום ראשל"צ)).

15. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, והורשע לאחר שמיעת ראיות במיוחד לו בכתב-האישום. כידוע, אין בעצם ניהול המשפט כדי להוות שיקול להחמיר בעונשו של הנאשם, אך הנאשם לא יהיה זכאי להקלה של מי שמודה ולוקח אחריות על מעשיו.

16. שמעתי אודות נסיבותיו האישיות של הנאשם מפי הסניגורית, כאשר עולה תמונה של אדם קשה יום, מכור לסמים, אשר חווה משברים במהלך חייו. אין בנסיבות אלו כדי להצדיק הקלה בעונשו, שכן עינינו הרואות כי הוא חוזר לבצע עבירות אלימות חרף סנקציות קשות שננקטו כנגדו.

17. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים, החלטתי למקם את עונשו של הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

18. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

45 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו 7.8.19, אותם יישא במצטבר לכל מאסר אחר.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג פשע ו/או עבירות רכוש מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג עוון;

פיצוי למתלוננת בסך 7500 ₪ (ע.ת. 1) שישולם עד ליום 1.6.21. ב"כ המאשימה תידע את המתלוננת בדבר הפיצוי שנפסק, ותמסור פרטיה למזכירות בית-המשפט תוך 14 ימים.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.